

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 6. oktobra 2022*

„Predhodno odločanje – Skupna prometna politika – Direktiva 2006/126/ES – Člen 11(2) in (4) – Začasni odvzem pravice do vožnje motornega vozila – Vozniško dovoljenje, ki ga je izdala država članica običajnega prebivališča v zameno za vozniško dovoljenje, ki ga je izdala druga država članica – Zavrnitev prve države članice, da izvrši odločbo o začasnem odvzemu pravice do vožnje, ki jo je sprejela druga država članica – Obveznost druge države članice, da na svojem ozemlju ne prizna veljavnosti začasno odvzetega vozniškega dovoljenja“

V zadevi C-266/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Sofijski gradski sad (mestno sodišče v Sofiji, Bolgarija) z odločbo z dne 26. aprila 2021, ki je na Sodišče prispela istega dne, v kazenskem postopku proti

HV,

ob udeležbi

Sofijska gradska prokuratura,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Jürimäe, predsednica senata, N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (poročevalec) in M. Gavalec, sodniki,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za nemško vlado J. Möller, A. Hoesch in D. Klebs, agenti,
- za špansko vlado M. J. Ruiz Sánchez, agentka,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér in R. Kissné Berta, agenta,

* Jezik postopka: bolgarščina.

– za Evropsko komisijo S. Grünheid, P. Messina in I. Zaloguín, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2, točka 4, in člena 4(1)(d) Okvirnega sklepa Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL 2008, L 337, str. 102) ter člena 11(2) in (4) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih (UL 2006, L 403, str. 18).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka, katerega predmet je bila izvršitev odločbe o začasnem odvzemu pravice do vožnje, ki je bila izdana v Bolgariji, v Španiji v zvezi z osebo, ki prebiva v Španiji in ima voznško dovoljenje, ki ga je zadnjenavedena država članica izdala v zameno za voznško dovoljenje, ki ga je izdala prvonavedena država članica.

Pravni okvir

Pravo Unije

Okvirni sklep 2008/947

- 3 Člen 1 Okvirnega sklepa 2008/947, naslovljen „Cilji in področje uporabe“, v odstavku 2 določa:
„Ta okvirni sklep se uporablja le za:
(a) priznavanje sodb in, kjer je to primerno, pogojnih odločb;
(b) prenos odgovornosti za nadzorstvo nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami;
[...]
kot je opisano in določeno v tem okvirnem sklepu.“
- 4 Člen 2 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitve pojmov“, določa:
„V tem okvirnem sklepu:
[...]
4. ‚alternativna sankcija‘ pomeni sankcijo, ki izreka obveznost ali navodilo, ki pa ni kazen zapora, ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ali denarna kazen;

[...]

- 5 Člen 4 navedenega okvirnega sklepa, ki se nanaša na „[v]rste spremljevalnih ukrepov in alternativnih sankcij“, v odstavku 1 določa:

„Ta okvirni sklep se uporablja za naslednje spremljevalne ukrepe ali alternativne sankcije:

[...]

(d) navodila glede vedenja, prebivanja, izobraževanja in usposabljanja, preživljanja prostega časa, ali ki vsebujejo omejitve ali načine opravljanja poklicne dejavnosti;

[...]

- 6 Člen 6 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Postopek za posredovanje sodbe in, če je ustrezno, pogojne odločbe“, v odstavku 1 določa:

„Kadar pristojni organ države izdajateljice v skladu s členom 5(1) ali (2) sodbo in, če je ustrezno, pogojno odločbo posreduje drugi državi članici, zagotovi, da se ta posreduje skupaj s potrdilom, za katero se uporabi standardni obrazec iz Priloge I.“

Direktiva 2006/126

- 7 V uvodni izjavi 15 Direktive 2006/126 je navedeno:

„Zaradi prometne varnosti bi morale države članice imeti možnost, da uporabijo svoje nacionalne predpise o odvzemu, začasnem odvzemu, podaljšanju in razveljavitvi vozniških dovoljenj za vse imetnike dovoljenj, ki imajo običajno prebivališče na njihovem ozemlju.“

- 8 V skladu s členom 2(1) te direktive se „[v]ozniška dovoljenja, ki jih izdajajo države članice, [...] vzajemno priznavajo“.

- 9 Člen 11 navedene direktive, naslovljen „Različne določbe glede zamenjave, odvzema, nadomestitve in priznavanja vozniških dovoljenj“, v odstavkih 1, 2 in 4 določa:

„1. Če imetnik veljavnega nacionalnega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica, pridobi običajno prebivališče v drugi državi članici, lahko zahteva, da se njegovo vozniško dovoljenje zamenja za enakovredno dovoljenje. [...]

2. Ob upoštevanju načela teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje lahko država članica, v kateri ima imetnik vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici, običajno prebivališče, uporabi svoje nacionalne predpise o omejitvi, začasnem odvzemu, odvzemu ali razveljavitvi pravice do vožnje in, če je potrebno, v ta namen zamenja dovoljenje.

[...]

4. Država članica zavrne izdajo vozniškega dovoljenja prosilcu, čigar vozniško dovoljenje je omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto v drugi državi članici.

Država članica zavrne priznanje veljavnosti vsakega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica osebi, čigar [katere] vozniško dovoljenje je na ozemlju prve države članice omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto.

Država članica lahko zavrne tudi izdajo vozniškega dovoljenja prosilcu, čigar dovoljenje je bilo v drugi državi članici razveljavljeno.“

- 10 Člen 12 te direktive, naslovljen „Običajno prebivališče“, v prvem odstavku določa:

„V tej direktivi ‚običajno prebivališče‘ pomeni kraj, v katerem oseba navadno stanuje, to pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu zaradi osebnih in poklicnih vezi ali v primeru osebe brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesno povezavo med to osebo in krajem, v katerem živi.“

- 11 Člen 15, prvi stavek, Direktive 2006/126, naslovljen „Medsebojna pomoč“, določa:

„Države članice si med seboj pomagajo pri izvajanju te direktive ter si izmenjujejo informacije o dovoljenjih, ki so jih izdale, zamenjale, nadomestile, podaljšale ali razveljavile.“

Bolgarsko pravo

- 12 Člen 78a Nakazatelen kodeks (kazenski zakonik, v nadaljevanju: NK) določa:

„(1) [Pristojno] sodišče polnoletno osebo oprosti kazenskopravne odgovornosti in ji naloži upravno globo od 1000 do 5000 [bolgarskih levov (BGN) (približno od 500 do 2500 EUR)], če so kumulativno izpolnjeni ti pogoji:

- (a) za kaznivo dejanje je v primeru naklepa določena zaporna kazen do treh let ali druga milejša kazen ali v primeru malomarnosti zaporna kazen do petih let ali druga milejša kazen;
- (b) storilec ni bil kaznovan niti zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, niti ni bil na podlagi določb tega poglavja oproščen kazenskopravne odgovornosti;
- (c) premoženjska škoda, ki je bila povzročena s kaznivim dejanjem, je bila povrnjena.

[...]

(4) Sodišče, ki naloži globo iz odstavka 1, lahko izreče tudi upravno kazen začasnega odvzema pravice opravljati poklic ali dejavnost za dobo do treh let, če je za to kaznivo dejanje določen začasen odvzem te pravice.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 13 Sofijski gradski sad (mestno sodišče v Sofiji, Bolgarija), ki je predložitveno sodišče v tej zadevi, je s sodbo z dne 26. junija 2018, ki je postala pravomočna 20. novembra 2019, osebo HV spoznalo za krivo, da je z vožnjo motornega vozila na bolgarskem ozemlju kršila cestnoprometne predpise in iz malomarnosti povzročila srednje hude telesne poškodbe več oseb. To sodišče je na podlagi člena 78a(1) NK osebo HV oprostilo kazenskopravne odgovornosti za ta prekršek in ji naložilo

upravno globo v višini 1000 BGN (približno 500 EUR). Navedeno sodišče je na podlagi člena 78a(4) NK še odločilo, da se osebi HV začasno odvzame pravica do vožnje motornega vozila za šest mesecev od dneva pravnomočnosti te sodbe.

- 14 Državni tožilec pri predložitvenem sodišču je to sodišče obvestil, da tega začasnega odvzema ni mogoče izvršiti na bolgarskem ozemlju, ker oseba HV stalno prebiva v Španiji in ker je bilo njeno vozniško dovoljenje, ki so ga izdali bolgarski organi, zamenjano za enakovredno dovoljenje, ki so ga izdali španski organi.
- 15 Predložitveno sodišče je 27. oktobra 2020 na podlagi Okvirnega sklepa 2008/947 izdalo potrdilo, ki ga je posredovalo Juzgado Central de lo Penal (osrednje kazensko sodišče, Španija). V oddelku (j), točka 4, tega potrdila, naslovljenem „Vrsta spremljevalnega(-ih) ukrepa(-ov) ali alternativne(-ih) sankcije (sankcij)“, je bilo označeno polje „navodila glede vedenja, prebivanja, izobraževanja in usposabljanja, preživljanja prostega časa ali navodila, ki vsebujejo omejitve ali načine opravljanja poklicne dejavnosti“. V točki 5 tega oddelka je bilo pojasnjeno, da je alternativna sankcija začasen odvzem pravice do vožnje motornega vozila za obdobje šestih mesecev.
- 16 Juzgado Central de lo Penal (osrednje kazensko sodišče) je z odločbo z dne 17. februarja 2021 zavrnilo priznanje posredovane sodbe in izvršitev kazni, izrečene zoper osebo HV, ker ta kazen ni bila navedena med kaznimi, ki so določene z Ley 23/2014 de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea (zakon št. 23/2014 o vzajemnem priznavanju sodb v kazenskih zadevah v Evropski uniji) z dne 20. novembra 2014 (BOE št. 282 z dne 21. novembra 2014, str. 1) in z okvirnimi sklepi o izvrševanju kazni oziroma pogojnih odločb v Evropski uniji. To sodišče je obrazložitev svoje zavrnitve oprlo na Direktivo 2006/126.
- 17 Po mnenju predložitvenega sodišča zaradi te zavrnitve ni mogoča dejanska izvršitev začasnega odvzema pravice do vožnje, ki je bil izrečen osebi HV, kar *de facto* pripelje do njene nekaznovanosti. Taka odločba pa naj bi spadala pod Okvirni sklep 2008/947, saj naj bi pomenila „alternativno sankcijo“, ki nalaga „navodilo glede vedenja“ v smislu člena 2, točka 4, in člena 4(1)(d) tega okvirnega sklepa.
- 18 To sodišče tudi meni, da je načelo teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje, določeno v členu 11(2) Direktive 2006/126, v koliziji z načelom vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, kot je konkretizirano z Okvirnim sklepom 2008/947. Po njegovem prepričanju se postavlja vprašanje, kateri od teh dveh aktov prava Unije se uporablja, da bi se ugotovilo, ali je treba Juzgado Central de lo Penal (osrednje kazensko sodišče) posredovati novo potrdilo na podlagi tega okvirnega sklepa.
- 19 V teh okoliščinah je Sofijski gradski sad (mestno sodišče v Sofiji) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
 - „1. Ali spadajo sodne odločbe v kazenskem postopku, s katerimi se pri kaznivih dejanjih zaradi kršitev cestnoprometnih predpisov in povzročitve srednje hudih telesnih poškodb iz malomarnosti storilcu za določeno dobo izreče upravnopravna sankcija začasnega odvzema pravice do vožnje motornega vozila, na področje uporabe člena 2, točka 4, in člena 4(1)(d) Okvirnega sklepa [2008/947]?

2. Ali pomenijo določbe iz člena 11(2) in (4), od prvega do tretjega pododstavka, Direktive [2006/126] za državo članico, v kateri običajno biva imetnik vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala ta država, podlago za zavrnitev priznanja in izvršitve upravnopravne sankcije, ki je bila v drugi državi članici izrečena zaradi kaznivega dejanja kršitve cestnoprometnih predpisov in povzročitve srednje hude telesne poškodbe drugih oseb iz malomarnosti, v obliki začasnega odvzema pravice do vožnje motornega vozila, za dejanje, ki je bilo storjeno v času, ko je imel storilec vozniško dovoljenje, ki mu ga je država rezidentstva izstavila po zamenjavi vozniškega dovoljenja, ki ga je prvotno izstavila država, ki ga je obsodila?“

Dopustnost

- 20 Nemška vlada dvomi o dopustnosti predloga za sprejetje predhodne odločbe in zatrjuje, da pred predložitvenim sodiščem ne poteka noben postopek in da to sodišče želi pridobiti potrditev, da so španski organi kršili pravo Unije, kar ne more biti predmet predloga za sprejetje predhodne odločbe.
- 21 V skladu z ustaljeno sodno prakso je le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Iz tega sledi, da za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, le, kadar je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, kadar gre za hipotetičen problem oziroma kadar Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na postavljena vprašanja podalo koristne odgovore (glej v tem smislu sodbo z dne 23. novembra 2021, IS (Nezakonitost predložitvenega sklepa), C-564/19, EU:C:2021:949, točki 60 in 61 ter navedena sodna praksa).
- 22 V zvezi s tem iz besedila člena 267 PDEU izhaja, da se predhodna odločba, za katero je zaprošeno, „mora“ sprejeti, da se predložitvenemu sodišču omogoči „izreči sodbo“ v zadevi, v kateri odloča (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 23 V obravnavanem primeru je iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da mora predložitveno sodišče, na katero se je obrnilo državno tožilstvo, odločiti o tem, kako je treba izvršiti odločbo o začasnem odvzemu pravice do vožnje motornega vozila, ki je bila izrečena v zvezi z osebo HV, v okviru postopka, ki poteka pred njim. V teh okoliščinah se to sodišče, kot je bilo navedeno v točki 18 te sodbe, sprašuje, ali se mora za ugotovitev, ali je treba Juzgado Central de lo Penal (osrednje kazensko sodišče) posredovati novo potrdilo na podlagi tega okvirnega sklepa, opreti na Direktivo 2006/126 ali na Okvirni sklep 2008/947.
- 24 Zato je očitno, da je zaprošena razlaga prava Unije nujna za to, da bo predložitveno sodišče lahko izreklo svojo sodbo.
- 25 V teh okoliščinah je ta predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašnji za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

- 26 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem, ki ga je treba obravnavati najprej, v bistvu sprašuje, ali je treba določbe člena 11(2) v povezavi z odstavkom (4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126 razlagati tako, da državi članici običajnega prebivališča imetnika vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala ta država članica, dovoljujejo, da na svojem ozemlju ne prizna in ne izvrši odločbe o začasnem odvzemu pravice do vožnje motornega vozila, ki jo je v zvezi s tem imetnikom izdala druga država članica zaradi prometnega prekrška, storjenega na njenem ozemlju, tudi kadar je bilo to vozniško dovoljenje izdano v zameno za vozniško dovoljenje, ki ga je prej izdala država članica, v kateri je bil storjen ta prometni prekršek.
- 27 Na prvem mestu, iz člena 11(2) Direktive 2006/126 v povezavi z njeno uvodno izjavo 15 izhaja, da lahko zaradi prometne varnosti in ob upoštevanju načela teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje država članica, v kateri ima imetnik vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici, običajno prebivališče v smislu člena 12 te direktive, za to osebo uporabi svoje nacionalne predpise o omejitvi, začasnem odvzemu, odvzemu ali razveljavitvi pravice do vožnje in, če je potrebno, za to zamenja dovoljenje. Ta določba se torej nanaša na položaj, v katerem ima imetnik vozniškega dovoljenja običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bilo to dovoljenje izdano (glej po analogiji sodbo z dne 23. aprila 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, točka 52).
- 28 Vendar je v obravnavanem primeru vozniško dovoljenje, ki ga ima oseba HV, izdala država članica, v kateri ima običajno prebivališče, v zameno za vozniško dovoljenje, ki ji ga je izdala država članica, v kateri je bila zoper osebo HV izdana odločba o začasnem odvzemu pravice do vožnje zaradi prometnega prekrška, storjenega na ozemlju te države članice, in ki se obravnava v postopku v glavni stvari. Ta položaj torej ne spada na področje uporabe člena 11(2) Direktive 2006/126. Ko je bilo namreč osebi vozniško dovoljenje, ki je bilo pridobljeno v prvi državi članici, zamenjano z vozniškim dovoljenjem, ki ga je izdala država članica običajnega prebivališča, te osebe ni več mogoče šteti za „imetnika vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica“ v smislu te določbe.
- 29 Na drugem mestu, glede člena 11(4) Direktive 2006/126 je treba navesti, da v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka država članica zavrne priznanje veljavnosti vsakega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica osebi, katere vozniško dovoljenje je na ozemlju prve države članice omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto. Iz izraza „zavrne priznanje“ izhaja, da ta določba ne določa možnosti, ampak obveznost zadevne države članice (glej v tem smislu sodbi z dne 26. aprila 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, točka 53, in z dne 28. oktobra 2020, Kreis Heinsberg, C-112/19, EU:C:2020:864, točka 37).
- 30 Člen 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126 se nanaša na ukrepe, sprejete na podlagi kazenske in policijske zakonodaje države članice, ki vplivajo na veljavnost vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, na ozemlju prvonavedene države članice (sodba z dne 23. aprila 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, točka 61). Namen obveznosti iz te določbe je tako zagotoviti učinkovito izvršitev odločbe o začasnem odvzemu pravice do vožnje, izdane na ozemlju države članice, ki jo je sprejela, v skladu z načelom teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje, ki je določeno v členu 11(2) te direktive. Na podlagi tega načela je namreč država članica, na ozemlju katere je bil storjen prometni prekršek, edina pristojna za njegovo

sankcioniranje, s tem da – odvisno od primera – sprejme odločbo o začasnem odvzemu pravice do vožnje (glej po analogiji sodbi z dne 20. novembra 2008, Weber, C-1/07, EU:C:2008:640, točka 38, in z dne 23. aprila 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, točka 62).

- 31 Iz tega sledi, da člen 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126 v povezavi z načelom teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje ne pomeni, da mora biti odločba o začasnem odvzemu pravice do vožnje, ki je izdana na ozemlju ene države članice, priznana in izvršena v drugih državah članicah, zlasti v državi članici, v kateri ima imetnik vozniškega dovoljenja, ki mu je bila izdana taka odločba, običajno prebivališče v smislu člena 12, prvi odstavek, te direktive. Samo država članica, ki je sprejela odločbo o začasnem odvzemu pravice do vožnje, je namreč pristojna, da na svojem ozemlju zagotovi izvršitev take odločbe, tudi če ima naslovník te odločbe običajno prebivališče v drugi državi članici.
- 32 Iz tega izhaja, da okoliščina, ki jo je navedlo predložitveno sodišče, da je bila oseba HV imetnica vozniškega dovoljenja, ki so ga izdali bolgarski organi, preden ji je država članica, v kateri je ta oseba vzpostavila svoje običajno prebivališče, na podlagi zamenjave, opravljene na podlagi člena 11(1) Direktive 2006/126, izdala vozniško dovoljenje, ki ga je imela v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, ni upoštevana za ugotovitev, ali je mogoče odločbo o začasnem odvzemu pravice do vožnje, ki je bila sprejeta v zvezi z osebo HV zaradi kršitvenega ravnanja na bolgarskem ozemlju, izvršiti na španskem ozemlju.
- 33 V zvezi s tem je treba vseeno dodati, da člen 15, prvi stavek, Direktive 2006/126 državam članicam nalaga, da si med seboj pomagajo pri izvajanju te direktive in si izmenjujejo informacije o dovoljenjih, ki so jih izdale, zamenjale, nadomestile, podaljšale ali razveljavile.
- 34 Ta določba lahko prispeva k učinkoviti izvršitvi odločbe o začasnem odvzemu pravice do vožnje, ki je izrečena v državi članici, ki ni država članica običajnega prebivališča zadevne osebe. Na zahtevo te države članice in v skladu s točko 3, tretji stavek, točka (a), rubriki 13 in 14, ter točko 4(a) Priloge I k Direktivi 2006/126 lahko država članica običajnega prebivališča v vozniškem dovoljenju vpiše morebitne podatke o prepovedi vožnje na ozemlju navedene države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2021, Stadt Pforzheim (Podatki na vozniškem dovoljenju), C-56/20, EU:C:2021:333, točki 45 in 46).
- 35 Ob upoštevanju navedenega je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba določbe člena 11(2) v povezavi z odstavkom (4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126 razlagati tako, da državi članici običajnega prebivališča imetnika vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala ta država članica, dovoljujejo, da na svojem ozemlju ne prizna in ne izvrši odločbe o začasnem odvzemu pravice do vožnje motornega vozila, ki jo je v zvezi s tem imetnikom druga država članica izdala zaradi prometnega prekrška, storjenega na njenem ozemlju, tudi kadar je bilo to vozniško dovoljenje izdano v zameno za vozniško dovoljenje, ki ga je prej izdala država članica, v kateri je bil storjen ta prometni prekršek.

Prvo vprašanje

- 36 Ob upoštevanju odgovora na drugo vprašanje in dejstva, da le Direktiva 2006/126 ureja položaj, v katerem država članica na podlagi svoje nacionalne zakonodaje in zaradi kršitvenega ravnanja na svojem ozemlju začasno odvzame pravico do vožnje imetniku vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, s tem, da določi, da je učinek takšnega začasnega odvzema omejen na le to ozemlje, na prvo vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- 37 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Določbe člena 11(2) v povezavi z odstavkom (4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih

je treba razlagati tako, da

državi članici običajnega prebivališča imetnika vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala ta država članica, dovoljujejo, da na svojem ozemlju ne prizna in ne izvrši odločbe o začasnem odvzemu pravice do vožnje motornega vozila, ki jo je v zvezi s tem imetnikom druga država članica izdala zaradi prometnega prekrška, storjenega na njenem ozemlju, tudi kadar je bilo to vozniško dovoljenje izdano v zameno za vozniško dovoljenje, ki ga je prej izdala država članica, v kateri je bil storjen ta prometni prekršek.

Podpisi